

DE AFGROND

Boek 5 – De Eindstrijd

Rolf Österberg

1

*Orvan was een moordenaar,
die een godin vermaakte,
voor een meisje en een kat
hij werd haar bewonderaar.*

*Orvan was een moordenaar,
Die de tiran bekampte,
voor een meisje en een kat
zijn geloof onwankelbaar.*

*Orvan was een moordenaar,
die zijn leven waagde,
voor een meisje en een kat
lang leve de veroveraar.*

Tiende tot en met twaalfde couplet van een veelbezongen soldatenlied, toegeschreven aan Maigaa, troubadour in Sandakar ten tijde van Hoofdbaron Grygeran.

Orvan liet zich op zijn bed zakken terwijl Esmi op de enige stoel in de kleine kamer ging zitten. Hij vroeg zich af wat er aan de hand was.

‘Spreek, ik luister’, zei hij vermoeid. Zijn gedachten waren bij Leila, die hem nauwelijks een blik waardig had gegund. Het feit dat niet zij nu voor hem zat, was voor hem het bewijs dat hij voor haar niets meer was dan een van haar beschermers. Tess had hem ook bitter teleurgesteld. Zij was zonder ook maar een enkel woord van dank naar haar meesteres gegaan. Orvan had er nu spijt van dat hij op zoek naar haar was gegaan. Hij had bij Dongor moeten blijven, of met Tilsam naar de burcht moeten gaan.

‘Orvan, wat voor gevoelens heb je voor Leila?’

Wrevelig trok hij zijn wenkbrauwen op en snauwde: ‘Wat gaat jou dat aan?’ Hij stond op en liep naar de deur. Voor hem was dit gesprek afgelopen.

Maar de Trol stond niet op. ‘Orvan, ga zitten’, zei ze zacht.

Orvan aarzelde, maar deed toch wat ze zei.

‘Wil je mijn vraag beantwoorden?’

Met een zucht keek hij haar aan en begon te vertellen. 'Ik heb Leila vroeger wel eens in de burcht gezien. Op een dag werd haar moeder door de Zieneres, die een grote invloed op baron Dongor had, van zwarte magie beschuldigd. Met zijn toestemming heeft zij Leila's moeder gemarteld en die heeft het leven gelaten. Leila's moeder droeg een amulet die ik in een opwelling van haar hals gehaald heb en aan de deurknop van het kamertje dat zij samen deelden heb gehangen. Later gaf Dongor mij opdracht om met de Gwargs in het zuiden van Sandakar te onderhandelen. Ik stelde voor om de primitieven een maagd te schenken en heb mijn gilde opdracht gegeven er een te vinden. Toen zij er een gevonden hadden van wie zij aannamen dat zij nog maagd was, ben ik naar de kerker gegaan waar ze opgesloten zat. Tot mijn verbazing was het Leila.' Hij vertelde hoe hij Leila had achtervolgd nadat ze uit de kerker ontsnapt was en hoe zij samen in Sahemo waren aangekomen waar de Elfenkat hem van het bamboebed had gered. 'Nadat ik uit Sahemo was gevlicht, ben ik bijna het slachtoffer van een watercobra geworden. Leila heeft de steekwespen gestuurd waardoor ik nog in leven ben. Er is nog veel meer gebeurd, maar Leila heb ik nooit meer teruggezien.' Daar zweeg hij.

'Dat heeft Leila me allemaal al verteld, hoewel niet zij de steekwespen aan je heeft gebonden', zei Esmi. 'Maar je hebt mijn vraag niet beantwoord.'

'Wat ik voor haar voel?' Hij keek een moment van haar weg, toen bekende hij: 'Ik mis haar. Ik mis haar lach, haar optimisme, haar naïviteit. Ik heb haar in de ogen van een Sneeuwdraak gezien en heb haar ooit in een droom ontmoet, maar die herinnering vervaagt steeds meer. Er gaat geen dag en nacht voorbij of ik denk aan haar. Ik denk dat ik verliefd op haar ben geworden.' Met zijn blik op de grond gericht zei hij: 'Maar zij is ook de Hogepriesteres en ik begrijp dat zij mij nooit als meer dan een van haar beveiligers zal zien. Daar kan ik mee leven, maar ik had meer van haar verwacht toen ik haar zag.'

'Orvan, laat ik je vertellen wat er is gebeurd nadat Tun, Xilan en ik haar in het zuiden hebben gevonden.' Esmi deed haar verhaal en Orvan luisterde zonder haar te onderbreken. 'Je hebt Leila's leven gered toen je haar in haar Droomwereld ontmoette. De sluier van negatieve Energie werd door jouw verschijning doorbroken. Als zij niet uit die wereld was teruggekeerd, was ze niet meer onder ons en was de strijd tegen het Kwaad verloren. Begrijp je wat ik wil zeggen?'

'Je bedoelt dat ik haar leven heb gered? Dat kan ik me niet goed voorstellen.'

'Orvan, je begrijpt het niet. Niet jij hebt haar toen gered, maar haar gevoelens voor jou. Als ze die toen niet had gehad, was ze niet in staat geweest om de negatieve Energie die haar gevangen hield van zich af te schudden. Zij ziet je niet alleen als een vriend. Moet ik verder gaan?'

Had hij dat goed gehoord? Had zij gevoelens voor hem? 'Is zij ... ook verliefd?' Hij durfde de Trol amper aan te kijken.

'Dat is ze', zei Esmi, 'en daarin schuilt een gevaar. Zoals je al zo goed opmerkte, is zij niet alleen Leila, maar ook de Hoge priesteres die strijd met Shirah moet leveren. De Godin van het Kwade zal haar op een dag aanvallen en als zij weet wat Leila voor jou voelt, zal zij er alles aan doen je te laten verdwijnen. Niet omdat je haar beschermer bent, maar om haar uit haar emotionele evenwicht te halen. De enige die weet hoe je over haar denkt, is Tess. De Elfenkat zal Leila waarschuwen zoals ik dat jou doe. Laat je gevoelens nooit in het openbaar merken, geen enkele seconde. Shirah heeft de Magie om stervelingen te beïnvloeden. Iedereen die dicht bij Leila staat, is in gevaar, maar vooral jij bent dit. Narija, de Zwarte Piraat, weet ook wat Leila voor je voelt. Met haar zal ik eveneens een ernstig gesprek hebben. Begrijp je wat ik je heb gezegd?'

'Ja', beaamde Orvan volmondig. Hij voelde zich als herboren. Leila was verliefd op hem! Hij kon het zich bijna niet voorstellen. Maar Esmi had hem de gevaren van een openlijke vriendschap goed duidelijk gemaakt. Hij zou er alles aan doen om dat geheim te bewaren.

'Er is nog iets. Het is niet onmogelijk dat er nu iemand in ons kamp is die zal proberen om Leila om het leven te brengen.'

'Je bedoelt dat er iemand naar de Godin van het Kwade is overgelopen? Waarom denk je dat?'

'Ik bezit geen Gave, maar ik beschik over intuïtie en kan gevaar aanvoelen. Op dit moment heb ik niet het gevoel dat de Hoge priesteres in gevaar verkeert, maar sinds mijn aankomst op de Grote Vlake heb ik een onbestemd gevoel en dat beschouw ik als een waarschuwing dat hier niet alles is zoals het moet zijn. Ik vraag je om je ogen en oren goed open te houden en er alles aan te doen om Leila te beschermen.'

'Daar kun je op rekenen. Ik zal mijn maatregelen nemen zonder dat Leila daar iets van merkt.' Hij volgde Esmi's voorbeeld en stond op. 'Ik ben heel blij dat je met mij hebt gesproken. Wil je me een plezier doen en Leila vertellen dat ik heel veel voor haar voel?'

'Dat zal ik doen. Het zal Leila goed doen te horen hoe je over haar denkt. Zij weet niet wat ik je over een eventuele aanslag op haar heb verteld. Die informatie is alleen voor jou bestemd. Ik zal je laten weten waar zij zich 's nachts bevindt, maar ik heb geen idee hoe een eventuele moordenaar te werk zal gaan.'

'Laat dat maar aan mij over', zei Orvan grimmig.

Esmi haalde opgelucht adem. Ze had tegen het gesprek met hem opgezien, maar de Sandakar beschikte over een gezond stel hersenen, hij wist wat er op het spel stond. Ze zou Leila vertellen hoe hij over haar dacht, dat zou haar goed doen. Leila bezat voldoende verantwoordelijkheid om haar gevoelens voor de Sandakar in toom te houden.

Ze wilde net het plein oversteken waaromheen huizen met vreemd uitzierende puntdaken waren gebouwd, toen ze een aantal Gnomen zag die met elkaar in gesprek waren. Een van hen was Sal en naast hem stond Tun.

‘Esmi, kom hier naartoe. Dan zal ik je aan de Gnomen voorstellen die je nog niet kent’, hoorde ze Tun roepen.

Esmi aarzelde, maar zij was hier te gast en doorlopen zou onbeleefd zijn.

‘Esmi, ik ben echt blij dat je uit de klauwen van de Godin van het Kwade bent ontsnapt. Tun heeft me verteld wat jullie is overkomen. Ik had met jullie mee moeten gaan en heb Tun verkeerd beoordeeld. Kan ik je uitnodigen om later met mij wat te eten? Let wel: een uitnodiging van een Gnoom afslaan beschouwen wij als een belediging die alleen met bloed kan worden uitgewist’, zei Sal grinnikend.

‘Dus je wilt met mijn oorlogshamer kennismaken?’ vroeg Esmi gevat. Hij zag er goed uit, ging het door haar heen. Was ze ook verliefd op hem, zoals Leila op Orvan? Ze had er geen antwoord op.

Sal schoot in een bulderende lach en ook de anderen sloegen zich op de knieën van het lachen. Er werden wat opmerkingen in de Gnomentaal gemaakt, wat nog meer gelach uitlokte. Esmi kon zich wel voorstellen wat er werd gezegd.

‘Esmi, zelfs je oorlogshamer kan mij niet van gedachte doen veranderen. Hoewel Tun mij veel heeft verteld, wil ik het van jou zelf horen. Kom naar mijn huis. Een van mijn bedienden zal je ophalen en na het eten weer terugbrengen’, zei Sal.

‘Goed, geef me twee uur.’

‘Vergeet je oorlogshamer niet’, riep een van de Gnomen haar na toen ze van de groep vandaan liep. Allen schoten weer in de lach.

‘Ik vertrouw Sal. Hij heeft mij meer dan eens het leven gered’, reageerde ze met een glimlach.

‘Tess, hoe is het mogelijk dat je nu wel met mij kunt praten, ik bedoel in mijn gedachten?’ vroeg Leila terwijl ze met de kat op haar bed zat.

‘Ik heb dat altijd gekund, maar de oude Rodepriesteres had me verboden dat aan je kenbaar te maken. Ik kan gesprekken van stervelingen verstaan. Orvan vermoedt dat, maar voor zover ik weet heeft hij dat nooit tegen anderen gezegd.

Omdat hij niet over positieve Energie beschikt, moet hij hardop iets zeggen om zich voor mij verstaanbaar te maken.'

'Maar...'

'Ik zal je vertellen hoe ik in Shirahs klauwen ben gevallen en door veel geluk heb weten te ontsnappen. Als je de makaken niet had gestuurd, had ik het niet overleefd.' Tess vertelde van haar ontmoeting met Orvan tot aan de Gwargvrouw die het was gelukt om een Drakenmes uit de Afgrond omhoog te brengen. Na ruim een halfuur was de kat uitgesproken.

'Een Drakenmes?' vroeg Leila.

'Ja, de Sneeuwdraken weten dat niet omdat de dolk gevangen wordt gehouden door negatieve Energie. Door die met positieve Energie in aanraking te brengen, zou het Drakenmes voor eeuwig verloren gaan. Zelfs de oudste Sneeuwdraak zou zich bij het zien van de dolk waarschijnlijk niet kunnen beheersen en haar Energie gebruiken om na te gaan of het nog steeds de uitstraling bezit die een Drakenmes kenmerkt. De enige die dat kan, ben jij. Beide vormen van Energie zijn nodig om het in al zijn glorie te herstellen.'

Leila slaakte een zucht. 'Ik heb geen idee hoe ik dat moet doen.'

Op dat moment kwam Esmi binnen. Leila aarzelde of ze haar gesprek met Tess door moest zetten, maar Esmi was een vertrouwenspersoon geworden en ze wees op een stoel in de kamer.

'Ik kan met Tess communiceren door haar in mijn gedachten iets te zeggen. Zij heeft me verteld wat er is gebeurd. Onvoorstelbaar', zei Leila hoofdschuddend terwijl ze Tess over haar vacht streelde. Die liet zich dat spinnend welgevallen. 'Zij kan ook gesprekken van stervelingen opvangen.'

'Niets verbaast me waar het Tess betreft', glimlachte Esmi. 'Leila, ik stel voor om de problemen kort op een rijtje te zetten. Als Tess er iets aan heeft toe te voegen, hoor ik dat van je. Op de eerste plaats dien je te leren om met je positieve en negatieve Energie om te gaan. Begin, voor wat betreft negatieve Energie, door met de Gwargvrouw te communiceren. Er is een kans dat je daarna ook een idee hebt hoe je met je positieve Energie om moet gaan. Dat zou wel eens niet zo verschillend kunnen zijn. Nu Dania dit niet meer kan, moet je van je eigen kracht uitgaan. Dat heb ik je al meer gezegd.'

'Niet alleen jij, maar ook de Godin van de Zee.'

'Ik neem aan dat het je lukt. Daarnaast zijn er nog twee Drakenmessen niet gevonden.'

Het werd even stil. 'Ik heb geen idee waar ik die kan vinden', zei Leila benepen. 'Ik denk dat ik tot nu toe geluk heb gehad.'

‘Nee, dat was geen geluk. De locatie van een Drakenmes is je af en toe in een droom getoond, zoals in de burcht, nietwaar? Ook dit heeft te maken met je Energie. Je zult die moeten bundelen en naar de twee dolken gaan zoeken.’

‘Maar hoe?’

‘Denk daar nog eens over na. Vraag het desnoods aan de oudste Sneeuw-draak en de Godin van de Zee. Zij kunnen je met raad en daad bijstaan.’

‘Ik zal het proberen’, zei Leila na een ogenblik, al klonk het allesbehalve overtuigend.

Esmi keek haar ernstig aan. ‘Ik heb Orvan gesproken. Hij is tot in het diepst van zijn ziel verliefd op je. Ik heb hem verteld dat jij ook heel veel voor hem voelt en heb hem tevens gewaarschuwd dat nooit kenbaar te maken. Ik vraag jou hetzelfde te doen. Ik hoef je niet uit te leggen aan welke gevaren de Sandakar blootstaat als Shirah erachter komt.’

Leila keek haar vriendin met grote ogen aan. ‘Heeft hij dat echt gezegd? En had je de indruk dat hij het meende?’ Haar hart bonsde zo hard dat ze dacht dat Tess en Esmi het konden horen. Het liefst was ze opgesprongen en Esmi om haar hals gevlogen. Orvan was verliefd op haar! Ze moest hem zien, het uit zijn mond horen! Beheers je, ging het door haar heen zodra de eerste euforie wat was weggeëbd. Ze begreep dat ze hem alleen kon ontmoeten als ze in staat was om een schild om hem en haarzelf te weven dat voor Shirah te sterk zou zijn om doorheen te dringen. Maar daarvoor moest ze weten hoe ze met haar positieve Energie om moest gaan. Dat zou ze leren, dacht ze vastberaden.

‘Wanneer verwacht je dat Shirah met haar hordes verder naar het noorden trekt?’ vroeg Esmi.

Leila was meteen terug in de werkelijkheid. ‘Tun heeft me verteld dat de Gnomen patrouilles naar het zuiden zullen gaan rijden. Zij kunnen ons informeren wanneer haar leger de Grote Handelspost heeft bereikt. Iedereen is hier dag en nacht met verdedigende opstellingen bezig. Het probleem is dat geen van hen dicht bij de Afgrond kan komen. Maar juist daar bevinden zich de Assaya, heb ik van Tun begrepen. Ik ben morgenochtend uitgenodigd om een vergadering van Gnomen, Trollen en vertegenwoordigers van andere volkeren bij te wonen. Wil je met me meekomen?’

Esmi schudde haar hoofd. ‘Nee, ik hou Narija wel gezelschap. Ik moet haar nog zeggen hoe zij zich ten opzichte van Orvan dient te gedragen en ik hoop maar dat ze dat begrijpt. Ik neem aan dat de bevelhebbers ook Rhie hebben uitgenodigd? En baron Orvan?’

Leila schoot in de lach. ‘Baron Orvan! Dongor heeft me verteld dat hij hem tot edelman heeft geslagen. Ik beloof dat ik niet te veel naar hem zal kijken.’

‘Doe zo normaal mogelijk. Ik neem aan dat je Tess meeneemt?’

De volgende morgen kwam Leila met Tess in haar armen slaperig de grote tent binnen, waar iedereen al aanwezig was.

‘Ben ik te laat?’

‘Nee, maar wij zijn een vroeg volk’, zei Dar-Y-Gor beminnelijk. ‘Kom naast mij zitten. Ik neem aan dat de Elfenkat daar geen bezwaar tegen heeft?’

‘Tess?’ Leila schoot in de lach. ‘Ik heb haar moeten dragen, ook voor haar was het erg vroeg.’ Ze legde de kat op haar schoot. Fabiana zat aan de andere kant naast haar en schonk haar een kop thee in.

‘Goed, dan kunnen we beginnen. Waar bevinden zich Shirahs hordes? Tun?’ vroeg de Hoge Afgevaardigde.

‘Ik heb gisteren vier patrouilles uitgezonden, die nog niet terug zijn. Ik ga ervan uit dat de drie legers, naar schatting zesduizend soldaten, zich nog ten zuiden van de Grote Handelspost bevinden. Zij zullen zich daar willen reorganiseren en dienen ook een strijdplan te maken.’

‘In hoeverre krijgen onze strijders met Magie te maken? Hogepriesteres, dat wil ik aan jou vragen.’

Leila schrok op. Ze had tersluiks naar Orvan gekeken. Zijn blik kruiste die van haar, maar het leek wel of hij dwars door haar heen keek. Zou Esmi hem niet hebben begrepen, of zomaar iets hebben gezegd om haar een goed gevoel te geven? Nee, zo stak de Trollenvrouw niet in elkaar.

‘Concentreer je’, hoorde ze Tess in haar gedachten. ‘Vertel hun over Shirahs mogelijkheid om in iemands dromen te verschijnen.’

Leila schraapte haar keel en nam een slok thee. Alle ogen waren nu op haar gericht. Ze kreeg het er warm van en ze voelde hoe de Energie zich in haar lichaam ophoopte. Ze keek naar haar vingers, waar gelukkig geen blauwe vlammetjes aan verschenen.

‘Shirah beschikt alleen over negatieve Energie. Normaal gesproken komt die nergens anders dan in de Droomwereld voor, maar zij kan die ook op een andere manier inzetten.’ Ze vertelde wat Tess was overkomen. ‘Het verschijnen in een droom van een sterveling die geen greintje positieve Energie heeft, is mogelijk, maar het kost haar meer Energie dan bij iemand die daar wel over beschikt, zoals de Elfen. Zij lopen het grootste risico. Als Shirah in staat is om een van hen in haar macht te krijgen, zal ze de worm negatieve Energie in zijn of haar hersenen plaatsten. De pijn die ze daarmee veroorzaakt is zo verschrikkelijk dat zij diegene alles kan laten doen wat in haar opkomt. In hoeverre Shirah haar negatieve Energie op het strijdtoneel zal inzetten, kan ik nu niet zeggen, maar we moeten rekening houden met bijvoorbeeld dichte mist en andere beïnvloeding die de strijd in haar voordeel kan beslissen. Zij wordt bijgestaan door de onder-

god Suru, die in vlammen is gehuld, en de kater Sa. Die laatste kan alleen het Kwade dienen en is levensgevaarlijk.' Leila keek naar Tess, die ogenschijnlijk geen belangstelling voor haar uitleg had getoond. Ze was er echter van overtuigd dat de kat geen enkel woord ontging.

'Kun jij jouw Magie tegen haar inzetten?' vroeg Dar-Y-Gor.

Leila frommelde nerveus aan de leren franjes van haar korte jas. Wat moest ze daar nu op antwoorden? Dat ze dat niet zeker wist?

'Dat kan zij', antwoordde Tun in haar plaats. 'Ik heb daar de bewijzen van gezien. Ik stel voor daar nu niet verder op in te gaan.'

Leila keek naar de Gnoom, die haar in korte tijd opnieuw verbaasde.

'Prima', zei Dar-Y-Gor, 'laten we verder gaan.'

'Over hoeveel strijders kunnen wij beschikken?' vroeg Orvan.

'Maximaal vijfhonderd Trollen en dan ga ik ervan uit dat Ebli heel weinig of geen verliezen heeft geleden', zei Ardi.

'Tweehonderd Mordels', vulde Farik aan.

'Tachtig Elfen', zei Fabiana.

'Vierhonderd Sandakar', zei de Ijsbaron. Hij keek vragend naar Jagran en Orvan, die instemmend knikten.

'Maximaal duizend Gnomen. De strijdmacht van Urs is zo goed als vernietigd', zei Tun nadenkend.

'Dus ruim tweeduizend strijders tegen zesduizend. Een ongelijke strijd', merkte Dar-Y-Gor op.

'Dat ligt er helemaal aan hoe Shirah haar leger in zal zetten', meende Tun.

Leila luisterde naar hem. Hij had in een paar minuten meer gezegd dan in alle maanden ervoor. Binnen de gemeenschap van de Gnomen was hij echt een persoonlijkheid. Dat had ze niet kunnen vermoeden.

Dar-Y-Gor stond op, boog zich over de kaart die voor hen op tafel lag en zei: 'Ons land grenst aan de westflank aan het Rijk der Trollen, terwijl het in het oosten door de Afgrond wordt begrensd. Wij blijven daar zo ver mogelijk vandaan. Ik zie ons ook bij de komende slag daar niet opereren.'

'Dat wil zeggen dat de Assaya zo goed als ongehinderd verder naar het noorden kunnen trekken', merkte Jagran op.

'Met welk doel? Hoe ver? Uiteindelijk vriezen zij dood', zei Isidor. 'Mijn voorstel is om daar geen enkele tegenstand te bieden en de Assaya vrije doorgang te verlenen. Mochten zij echter naar het westen afbuigen, dan dienen zij daar te worden opgevangen. Shirah zal ook inzien dat de Assaya uiteindelijk op de ijsvlakte hun ondergang tegemoet gaan. Hoe kunnen we zo'n tweeduizend Assaya verhinderen om actief deel te nemen aan de frontale aanval van de Gwargs en de Sandakar?'

‘Onze strijders krijgen daar ook met hun vuurgooiende leider te maken’, merkte Jagran op.

‘Dat kan hij niet lang volhouden. Ook hij dient zijn Energie aan te vullen en daar heeft hij warmte voor nodig. Hoe verder hij naar het noorden trekt, des te minder Energie hij kan genereren’, zei Leila. ‘Ik denk dat hij ook Suru en Sa ter beschikking heeft, maar misschien zet de Godin van het Kwade haar vazallen ergens anders in. Haar kracht is de grote massa, maar haar persoonlijke zwakte is dat zij voorzichtig moet zijn met haar Energie.’

‘Hogepriesteres, dank je voor je inbreng. Die is van grote waarde.’ Dar-Y-Gor boog kort. ‘Ik wil je niet verder ophouden. De rest van de vergadering gaat over hoe we technisch de verdediging inrichten. Mag ik je verzoeken om naar onze kleermakers te gaan? Zij hebben de opdracht om je van de fijnste kleding te voorzien die je onder alle omstandigheden warm en droog houdt.’

‘Dank je, Hoge Afgevaardigde’, zei Leila. ‘Mag ik nog een opmerking maken? Rhie, zet de mastodonten pas in als het echt niet anders kan. Ze zijn niet onkwetsbaar. Kan ik je na de vergadering nog even spreken?’

‘Natuurlijk, Hogepriesteres. Ik zal bij de kudde zijn.’

‘Mocht iemand van jullie nog een vraag hebben, kom dan naar mij toe.’

Met Tess in haar armen liep ze de tent uit. Ze wilde naar de Gwargvrouw en het Drakenmes zien. Veel, zo niet alles, hing ervan af of zij begreep hoe zij de dolk zou kunnen activeren.

Leila stapte de grote kamer binnen die Tuns vader voor hen als plaats van samenkomst ter beschikking had gesteld. Esmi, Narija en Dalarna zaten daar om een ronde tafel.

‘Is er nog wat te eten? Het was zo vroeg dat het ontbijt er vanmorgen bij in is geschoten.’

Ze liet zich in een stoel liet zakken en zette Tess op de grond.

‘Ik regel dat wel’, zei Dalarna. Ze liep naar de deur en na ongeveer tien minuten stonden er aan aantal broden met verschillende soorten kaas en jam op tafel.

‘Moeten we ons zorgen maken?’ vroeg Dalarna na een paar minuten.

Leila was blij dat zij niet bij binnenkomst met vragen was bestookt. Het moest vooral Narija moeite hebben gekost om haar niet aan een spervuur van vragen te onderwerpen.

‘Dat moeten we zeker.’ Ze vertelde in een paar woorden wat er was besproken. ‘Wij staan tegen een overmacht terwijl ik niet weet hoe sterk de Magie van de Godin van het Kwade is. Daar komt nog bij dat ik de God van het Noorden niet vertrouw. Wij hebben de steun van de Sneeuwdraken en de Godin van de Zee nodig. Ik heb Rhie gezegd om de mastodonten uitsluitend in te zetten als het

echt nodig is, omdat de dieren kwetsbaar zijn. Ik zou het heel erg vinden als een van de dieren door Shirahs hordes zou worden gedood. Maar er is nog iets waar ik me zorgen over maak. Het is mogelijk dat Borsos door de ogen van de matriarch kan zien wat er zich op het strijdtoneel afspeelt en als Shirah hem heeft overtuigd om zich achter haar te scharen, zal dit rampzalige gevolgen kunnen hebben.'

Het werd een ogenblik stil. Leila smeerde wat jam op een stuk brood.

'Heb je enig idee hoe je dat kunt verhinderen?' vroeg Dalarna. 'Of denk je dat de God van het Noorden de mastodonten niet langer kan bereiken?'

'Ik denk dat hij de leidster van de kudde altijd zal kunnen beïnvloeden, waar zij zich ook bevindt.'

'Maar hoe kun je in de geest van de koe binnendringen zonder dat Borsos dat ziet?' vroeg Esmi. 'Daar ligt het probleem. Is het niet beter om eerst te leren hoe je met je positieve Energie om moet gaan?'

'Ze heeft gelijk, communiceer eerst met de Gwargvrouw', hoorde Leila in haar geest.

'Ik ga eerst naar de Gwargvrouw. Ik hoop van haar wat meer over negatieve Energie te weten te komen en zal heel voorzichtig mijn gedachten over het Draakenmes laten gaan. Ik moet toch ergens beginnen?' liet ze er met een hulpeloos gebaar op volgen.

Het werd even stil. De drie vrouwen keken haar onderzoekend aan. 'Wil je dat een van ons je naar de Gwargvrouw vergezelt?' vroeg Narija zacht.

'Nee', hoorde Leila Tess zeggen.

Ze schudde haar hoofd. 'Niemand van jullie kan mij daarbij helpen. Ik ga alleen.'

Ze stond op en liep onzeker met Tess de deur uit.

Leila had niet echt een idee waar de Gwargvrouw was ondergebracht maar Tess liep zonder aarzelen naar een aantal houten hutten die dicht bij de rivier stonden. Er kringelde rook uit de puntige daken. Voor een van de hutten speelden de twee Gwargmeisjes, die op een afstand door een paar kinderen van Gnomen nieuwsgierig werden gadegeslagen. Iets verder zaten twee Elfen, gewapend met kruisbogen. Dit waren Moraiana's verkenners. De luitenant van de verkenners had van Fabiana de strikte opdracht gekregen dat de vrouw en haar kinderen met rust gelaten dienden te worden. De kruisbogen hadden ze daarvoor niet nodig, maar Fabiana nam het zekere voor het onzekere.

'Kan ik de Gwargvrouw spreken?' vroeg Leila vriendelijk.

Ze had de vraag nauwelijks gesteld of de deur van een van de hutten ging open en de Gwargvrouw verscheen in de opening. Zij zag er wat beter uit dan de

dagen ervoor en was gehuld in een bruinleren korte jas en broek die ze waarschijnlijk van de Gnomen had gekregen. Zodra ze haar zagen, renden de meisjes naar haar toe.

Een beetje onzeker trok Leila een schild van positieve Energie om zich heen. Ze kreeg een warm gevoel en opeens verschenen er een paar blauwe vlammetjes aan haar vingertoppen. Geschrokken veegde ze deze weg. Ze wilde de Gwargvrouw niet de indruk geven dat zij haar aan wilde vallen. De Elfen hadden haar vlammen ook gezien en verwijderden zich haastig een paar meter van haar. Een van hen pakte haar kruisboog van haar heup, maar na een scherp woord van de ander liet ze die weer zakken.

Het was een slecht begin. Leila keek naar de vrouw die er geen blijk van gaf dat ze haar onrust had gezien. Leila concentreerde zich opnieuw en liet een minime impuls positieve Energie naar haar uitgaan. De Gwargvrouw weerde dat hoofdschuddend af. Het leek onmogelijk om iets van haar te leren. Ze besloot het over een andere boeg te gooien en liet haar beschermende schild zakken.

Dat maakte de weg vrij voor de negatieve Energie van de vrouw. Die zocht zich heel voorzichtig een weg in haar hersenen en dat voelde ongemakkelijk. Op deze manier zou de vrouw haar diepste geheimen kunnen zien, maar zich daartegen verzetten, had nu geen zin meer. De impuls van de Gwargvrouw bewoog zich door haar hersenen en bereikte de plaats waar de donkere wolk zich bevond. Vreemd genoeg deed de vrouw geen poging om met de negatieve Energie contact te maken.

Plotseling bevond ze zich weer in de grauwe, troosteloze wereld waar ze bijna het leven had gelaten. Een moment van paniek beving haar en haar lichaam verstarde. Maar na een paar seconden zag ze Orvan en het troosteloze landschap verdween even snel als het was gekomen. Had hij haar weer teruggebracht? Nee, dit was slechts een korte projectie van de Gwargvrouw geweest. Zij moest hebben gezien hoe de Sandakar haar had gered!

De impuls van de Gwargvrouw verdween en ze begon tegen haar te praten. Leila verstond er geen woord van. Ze keek radeloos om zich heen en zag dat er meerdere verkenners op enige afstand naar haar en de Gwargvrouw keken.

'Wij spreken de taal van de Gwargs', zei Moraiana die naar haar verkenners was gekomen en naast Leila ging staan. 'Zij zei dat je je negatieve Energie in je geest moet gebruiken om de vloek die op het Drakenmes rust ongedaan te maken. Ze zei ook dat negatieve Energie je kan vernietigen. Ik begrijp hier echt niets van', liet de Elf er hoofdschuddend op volgen.

Leila dacht na. Negatieve Energie was haar bijna noodlottig geworden en ook de Yggdrasil had haar gewaarschuwd voor het gebruik ervan. Het zou haar geest vergiftigen omdat die vorm van Energie zijn oorsprong in de diepste haat-

gevoelens had terwijl positieve Energie ertoe bijdroeg dat stervelingen zich blij en gelukkig voelden. De Gwargvrouw begreep dat zij het moest gebruiken om het van het Drakenmes te verwijderen. Hoe wist de Gwargvrouw dat het gebruik van negatieve Energie haar ondergang kon worden? En hoe had zij geleerd om met negatieve Energie om te gaan?

‘Hoe?’ vroeg Leila terwijl ze naar de Gwargvrouw keek. De Elf vertaalde het voor haar.

‘Je hebt daarvoor de man nodig die je heeft gered.’

Bedoelde de Gwargvrouw Orvan? Verbaasd keek ze haar aan. De Sandakar beschikte over geen greintje Energie en had geen enkele Gave.

‘Maar hoe?’ vroeg ze weer.

‘Kom met hem naar mij toe.’ De vrouw keek haar nog een ogenblik aan, draaide zich om en verdween met de beide kinderen in haar hut.

‘Wil je me het Drakenmes laten zien dat je uit de Afgrond omhoog hebt gebracht?’ riep ze haar toe. Moraiana vertaalde haar woorden.

Maar de deur was dicht en niets wees erop dat de vrouw die weer open zou doen.

Gefrustreerd keek Leila naar de hut. Haar contact met de vrouw had niets opgeleverd en ze had zelfs het Drakenmes niet gezien. Leila schudde haar hoofd. Misschien dat haar vrienden haar konden helpen. Esmi en Narija hadden de gevolgen van de negatieve Energie gezien. Het had geen zin om Orvan te vragen of hij haar kon helpen, die zou niets van wat er zich had afgespeeld begrijpen. Moedeloos draaide ze zich om.

‘Moraiana, dank je voor je hulp. Wil goed voor haar zorgen? Zij is in de komende strijd erg belangrijk. Ik zal jou of een van je verkenners in de toekomst meer nodig hebben.’

“Tess, wat nu?” Leila liet zich achterover op haar bed liet vallen. Een gevoel van radeloosheid begon bij haar de overhand te krijgen. Ze stond op en pakte het Drakenboek uit haar rugzakje. De Godin moest haar helpen! Over een paar dagen stond Shirah met haar hordes voor haar neus en het was maar de vraag of de gezamenlijke strijdkrachten in staat waren om haar aanval af te slaan.

‘Hogepriesteres, ga uit van eigen kracht. Marsa kan je nu niet helpen. Zij moet voorzichtig met haar Energie omspringen en als Shirah achter het bestaan van de zeskantige hut komt, kan de Godin van de Zee haar volgende slachtoffer worden. Doe wat de Gwargvrouw heeft voorgesteld.’

‘Ik moet mijn negatieve Energie met Orvan bespreken en met hem naar de Gwargvrouw gaan? Hij bezit geen Energie en zal niets aan de situatie kunnen

veranderen. Heeft de vrouw bedoeld dat hij me kan leren hoe ermee om te gaan?' Leila schoot bijna in de lach om haar opmerking.

'Herinner je je de vijfde aanwijzing?'

Leila trok een frons in haar voorhoofd en haalde de woorden voor zich. 'Dat sloeg op Esmi's intuïtie', antwoordde ze korzelig. Waar wilde Tess heen?

'Ook de eerste zin?'

"Doven en blinden zijn niet altijd te beïnvloeden en spreken en handelen soms in raadselen, maar aan hun oordeel moet soms meer waarde worden gehecht dan van hen die Gaven bezitten" zag Leila in haar geest verschijnen.

'Tess, ik beloof je dat ik met Orvan zal spreken, maar ik heb er totaal geen vertrouwen in dat het iets zal opleveren.'

'Bespreek wat de Gwargvrouw heeft gezegd eerst met Esmi, Narija en Dalar-na voor je met Orvan naar de Gwargvrouw gaat. Zij zullen door hun ogen naar de opmerkingen van de Gwargvrouw kijken en brengen misschien iets naar voren waar je iets aan hebt.'

Leila schudde haar hoofd. 'Misschien kan ik beter proberen om met de oudste Sneeuwdraak contact te maken.'

'Weet je hoe je heel doelgericht een impuls positieve Energie naar de oudste Sneeuwdraak kunt sturen? Zij zal er niet van gecharmeerd zijn als je veel te veel Energie gebruikt en die ook nog eens kwistig om je heen strooit. Dongor zal zich nu in de omgeving van de burcht bevinden. Het zal hem heel wat moeite kosten om het Drakenmes dat zich in de keuken van de burcht moet bevinden, buiten het kasteel te brengen. Door in die omgeving veel Energie te gebruiken omdat je de oudste Sneeuwdraak wilt bereiken, zouden de dieren die Shirah aan haar zijde heeft geschaard de weg volkomen kwijt kunnen raken. Ze zouden elkaar, maar ook elke sterveling, aanvallen. In het aller slechtste geval raakt Dongor het Drakenmes kwijt. Dat zal de oudste Sneeuwdraak je niet in dank afnemen.'

Leila slaakte een gefrustreerde zucht. 'Goed, maar ik ga eerst naar Rhie en de matriarch. Ik neem aan dat je met me meegaat?'

'Nee, laat Borsos in het ongewisse waar ik ben. Ik ben er vrijwel zeker van dat Shirah hem gebruikt om je in de val te lokken. Je hebt me gezegd dat hij twee keer in je dromen verschenen is en zich tot doel gesteld heeft om jou naar zijn Droomwereld te brengen. Daar zal Shirah handig gebruik van maken. Shirah weet bijna zeker dat ik weer met je ben verenigd, maar elk spoortje twijfel dat je door Borsos bij haar kunt zaaien, is in je voordeel. Ik neem aan dat je een bedoeling hebt om nu contact met hem te zoeken?'

'Ik zal nogmaals een poging doen om hem aan onze zijde te krijgen en wil ook proberen hem over onze huidige verblijfplaats zand in de ogen te strooien.'

‘Wees voorzichtig, je hebt al vijanden genoeg.’ Na die opmerking rolde de Elfenkat zich op haar bed op en sliep binnen een minuut.

Met een bezwaard gemoed liep Leila de kamer binnen waar haar drie vriendinnen op haar zaten te wachten. Tun, Sal, Isidor en Jagran zaten er ook en de stemming was zo te horen opperbest. Narija en Sal voerden de boventoon. Dat zou nooit veranderen, ging het door Leila heen. Tun keek glunderend naar de Zwarte Piraat terwijl Esmi regelmatig haar ogen neersloeg als Sal haar opnam. Isidor zat naast Dalarna. Hij stak zijn liefde voor haar geen moment onder stoelen of banken. De Elf liet het speels toe.

Zodra hij haar zag, stond Tun op. ‘Hogepriesteres. De Hoge Afgevaardigde heeft alle vrouwen die naar het noorden zijn gekomen om ons land te beschermen ook kleding van het fijnste leer aangeboden. Wij wilden hun vragen om met ons mee te gaan, maar zij stonden erop om op je te wachten.’

‘Dank je, Tun. Het aanbod is bijzonder genereus, maar de gang naar de kleermaker zal nog even moeten wachten. Kan ik de vrouwen alleen spreken?’

De strijders knikten, stonden op en verdwenen door de deur die Isidor als laatste achter zich dichttrok.

‘Heb je het Drakenmes?’ vroeg Narija.

‘Nee, ik heb het niet eens gezien. Ik wil jullie vertellen wat de vrouw heeft gezegd. Vraag mij niet om verdere uitleg, want die heb ik niet.’ Ze deed verslag van haar ontmoeting met de Gwargvrouw en eindigde met: ‘Het enige dat me zou kunnen helpen, is misschien een aanwijzing waar ik iets mee kan doen als ik Orvan ontmoet. Ik ben er allerminst van overtuigd dat hij me kan helpen.’

‘Je moet terugdenken aan de droom waarin je door Orvan bent gered’, zei Narija bedachtzaam. ‘Daar heeft het allemaal mee te maken.’

‘Maar hoe?’

‘Ik ben het met Narija eens. De droom is de aanwijzing waar de Gwargvrouw op duidde’, merkte Esmi op.

‘Begrijp jij hoe ze wist dat Orvan in je droom is verschenen?’ vroeg Dalarna.

Leila schudde haar hoofd. ‘Nee. Ik heb me suf gepiekerd of ik haar in die droom ook heb gezien, maar ik weet zeker dat dat niet zo is.’

‘Ik heb Orvan iets gezegd, wat ik niet aan jou heb verteld’, begon Esmi. ‘Hij dacht dat hij je het leven had gered, maar ik denk dat dat niet juist is.’

‘Dat heeft hij wel gedaan’, zei Leila fel. ‘Ik weet toch wat ik heb gezien?’ Esmi schrok van haar reactie en Leila verontschuldigde zich snel. ‘Het spijt me, ik heb het niet zo bedoeld.’

'Ik denk dat Esmi gelijk heeft; ik begrijp wat zij bedoelt. Orvan was een projectie. Hij bezit geen Energie dus is het niet mogelijk dat hij bewust of onbewust zijn geest van zijn lichaam kan scheiden. Het was jouw liefde voor hem die je terug heeft gebracht. Als de Godin van de Zee Esmi of Narija in je droom hadden geprojecteerd, had je dat gevoel niet gehad en was je steeds verder weggezakt', zei Dalarna. 'Je had positieve Energie nodig om de negatieve Energie die je gevangen hield, tegen te gaan. Ik denk dat je door Orvan een grote impuls genereerde waardoor je de grauwe sluier eenvoudig van je afschoof.'

'Zelfs als dat zo zou zijn, begrijp ik nog steeds niet hoe Orvan mij zou kunnen helpen zoals de Gwargvrouw me heeft gezegd.'

'Orvan is toen de bron geweest die jou van positieve Energie heeft voorzien', zei Esmi.

Leila keek verbaasd naar de Trollenvrouw. Hoe kwam ze daar nu bij?

Tess was rechtop gaan zitten en keek met haar fel groene ogen naar haar. 'Ik heb met die mogelijkheid nooit rekening gehouden, maar ik denk dat Esmi gelijk heeft', hoorde Leila in haar geest.

'Wat...' begon Narija maar ze zweeg toen Leila haar hand opstak.

Het bleef een paar minuten doodstil. Leila liet haar gedachten voor de zoveelste keer naar Orvan teruggaan. Een weldadige warmte trok door haar lichaam en er verscheen een glimlach op haar gelaat. Zonder het te beseffen genereerde ze Energie die ze kwistig om zich heen strooide. Er verschenen blauwe vlammen aan haar vingertoppen, maar ze was het zich niet eens bewust. Baron Orvan ging het met een glimlach door haar heen. Baron Orvan die kaarsrecht op Axal zat en probeerde niet naar haar te kijken, Orvan die haar...

'Minder, minder', hoorde ze dringend in haar geest. Tess was vlak voor haar op de tafel gesprongen en probeerde haar aandacht te trekken. Esmi, Dalarna en Narija waren bij het zien van de vlammen van de tafel gelopen en keken bevreemd naar haar.

Met een schok was Leila terug in de werkelijkheid. Ze wreef beschaamd over haar handen en de vlammen verdwenen.

'Dacht je aan Orvan?' vroeg Dalarna die met Esmi en Narija weer ging zitten.

'Ja, ik denk dat ik alweer veel te veel Energie heb gebruikt, maar het gebeurde zonder dat ik er iets aan kon doen.'

'Ik denk dat je dat wel kunt, maar je zult meer moeten experimenteren en daar kan Orvan je bij helpen', zei Esmi bedachtzaam.

'Ik kan het beetje Energie dat ik bezit alleen met rust aanvullen, maar het gaat sneller als ik me daarbij prettig voel. Ik doe dat door aan Isidor te denken, die me vaak aan het lachen maakt. Ik denk dat jij Orvan als een soort medium gebruikt om niet alleen Energie aan te vullen, maar ook te genereren. Je hebt dat

tot nu toe onbewust gedaan. Als je dat bewust kunt doen en daarbij je Energie kunt doseren, weet je hoe je ermee om moet gaan.'

'Dus jullie denken dat ik met Orvan moet experimenteren?'

'Nee, niet experimenteren, maar met hem communiceren. Ga naar hem toe, vertel open en eerlijk wat er is gebeurd en wat wij hier hebben besproken. Vraag hem om advies.'

'Maar hij bezit geen Energie!'

'Dan kun je ook niets van hem afnemen of hem geven en ik denk dat dat heel belangrijk is', zei Dalarna. 'Ga straks naar hem toe en praat met hem. Laat hem ook zijn gedachten uitspreken en breng hem door opmerkingen niet van zijn stuk. Aanvaard wat hij zegt en vraag hem je te helpen. Ik denk dat hij dat kan.'

Ergens zag Leila tegen een confrontatie met hem op, maar aan de andere kant verlangde ze ernaar.

'Goed', zei ze uiteindelijk. 'Ik ga nu eerst naar de matriarch en daarna naar Orvan. Dalarna, wil je met me meegaan naar Rhie?'

Buiten het grote huis rende Ninas met grote sprongen naar haar toe. De Gnomen zochten links en rechts een goed heenkomen en heel in de verte was het getrompetter van een mastodont te horen. De sabeltand hield vlak voor haar halt. Het dier keek haar oplettend aan. Leila zag uit haar ooghoeken Tess die vlak langs de roofkat liep alsof hij voor haar niet bestond.

'Ninas, kom, we gaan naar de matriarch', zei ze. Ze had zojuist veel te veel Energie gebruikt en dat hadden de magische dieren gevoeld. Maar niet alleen zij, ook de Elfen en de vertegenwoordigers van het Kwaad die voor Energie gevoelig waren.

'Wat heeft Ninas zo onrustig gemaakt? Verkeer je in gevaar?' vroeg Tun die over het plein met Sal en een aantal Gnomen naar haar toe kwamen gesneld.

'Nee, ik heb met mijn Energie geëxperimenteerd en heb daarbij te veel gebruikt. Ik weet niet of mijn Energie de krachten van het Kwaad heeft bereikt, maar ik zou voor de zekerheid de zuidgrens van onze verdediging versterken', gaf ze als advies.

'Wees niet ongerust', zei Sal. 'Daar komt geen muis doorheen.'

Dat hoop ik, dacht Leila en ze liep met Dalarna naar hun paarden. Ze klom op Gisa en even later zat Tess voor haar. Ze reed met Dalarna naar de brug met de sabeltand voor hen uit.

'Het is de wens van de Hoge Afgevaardigde, Dar-Y-Gor, dat je door tien Gnomen wordt begeleid als je de nederzetting verlaat. Zij zullen je bij de brug opvangen en blijven op afstand als je hun dat verzoekt', zei Tun. 'Je zult af en toe Sal of mij zien als wij vinden dat we deel van je lijfwacht uit moeten maken. Ik ga

in dit geval met de groep mee om te zien of zij zich van hun verantwoordelijkheid bewust zijn.'

'Dank je, Tun, maar ik weet niet of dat nodig is.'

'Dat is het', zei Tun onvermurwbaar.

Na een half uur bereikten ze Rhie, die op enige afstand van de mastodonten met de andere Askipows een kamp had opgeslagen.

'Rhie, kun je me naar de matriarch begeleiden?'

'Natuurlijk. Ze heeft een uur geleden luid getrompetterd en was een tijdje onrustig, maar nu graast de kudde weer vredig. Zij bevinden zich aan de andere kant van dit boscomplex.'

Leila en Dalarna stegen af en gaven de leidsels van hun paarden aan de Gnomen. Daarna volgden ze Rhie, die in de bosrand verdween.

'Tun, ik heb er geen bezwaar tegen als je mannen mij volgen, maar blijf op enige afstand als ik mij met de matriarch onderhoud. Alleen Dalarna zal met me meegaan, en Rhie natuurlijk.' Leila keek naar Ninas en vroeg zich af of de sabeltand ook naar de matriarch zou gaan. Ze haalde haar schouders op. Ze had geen invloed op het magische dier.

Leila liep door het boscomplex en ontwaarde de kudde. Enkele dieren graasden, maar de meeste hadden zich lui op de bodem uitgestrekt. Rhie liep zonder te aarzelen naar een van de mastodonten. Het was Leila een raadsel hoe hij de matriarch herkende. Alleen de stieren zagen er anders uit.

Nog voor ze bij de koe arriveerden, kwam het dier omhoog, maar zij was niet de enige. Achter en naast haar stonden meer mastodonten op. Opeens trompetterde een van de stieren en bracht zijn brede kop naar beneden terwijl hij zich naar de bosrand begaf. Leila schrok. De mastodont had de sabeltand geroken, maar het was haar een raadsel waarom hij nu voor de aanval koos terwijl zij op hun tocht nooit had gemerkt dat de dieren bijzondere aandacht aan de roofkat hadden geschonken.

Haar ongerustheid was ongegrond. De matriarch draaide zich half om en trompetterde een keer kort. De stier stopte, draaide zich om en liep terug. Leila schudde haar hoofd. Het was onvoorstelbaar dat de matriarch zoveel invloed op de andere dieren had. Ze liep met Dalarna naar de koe en stelde zich ervoor op.

Leila zuchtte eens, deed haar ogen dicht en concentreerde zich op de geest van de matriarch. Opnieuw verbaasde het haar hoe gemakkelijk zij er binnenkwam. Maar het was anders wat ze nu zag. De keren daarvoor had in de geest van de matriarch de kleur goudgeel overheerst, maar die was nu veel minder sterk. Hier en daar zag ze een grauwe sluier die zich zonder doel scheen te ver-

plaatsen. Wat was hier aan de hand? Had dit te maken met de afstand die de matriarch zich van de God van het Noorden bevond?

'Leila, waar ben je?' hoorde ze. Het was Borsos, zijn stem klonk van ver en geërgerd.

'Wij hebben twee dagen geleden de Grote Handelspost verlaten en zijn wat verder naar het noorden getrokken', antwoordde ze. De God van het Noorden kon door de ogen van de matriarch de omgeving zien waar de koe zich bevond, maar dat beperkte zich tot wat gras en bomen. De nederzetting van de Gnomen, die op een plateau aan de rand van de Grote Vlakte was gebouwd, kon de matriarch vanwaar zij zich bevond niet waarnemen.

'Waarom ben je niet bij de Grote Handelspost gebleven? Ik dacht dat je daar het gevecht met Shirah aan wilde gaan?'

'Heeft de Godin van het Kwade contact met je gezocht?' vroeg ze ronduit.

Het antwoord liet even op zich wachten. 'Hoe kom je daar nu bij?'

'Omdat zij van je bestaan weet. Je bent in mijn dromen verschenen en dat is niet aan de goden en de Sneeuwdraken voorbijgegaan. Wil je mijn vraag beantwoorden?'

'Nee, ik heb nooit met haar te maken gehad. Ik kan haar met mijn Energie gemakkelijk de toegang tot mijn geest ontzeggen', klonk het hooghartig.

Daar geloof ik niets van, dacht Leila. Shirah had contact met hem gemaakt en hij had dat toegestaan. Maar wat was de reden daarvoor? Om haar toegang tot de matriarch te geven, besloot ze. Wat zou het anders kunnen zijn? Ze besloot het hard te spelen.

'Borsos, je gaat je ondergang tegemoet als je met haar een verbond sluit. Je zult, net als San In, in het eeuwige niets verdwijnen. Weet zij van het bestaan van de mastodonten en waar zij zich bevinden?'

'Natuurlijk niet.'

'Goed, wil je je Energie aan de matriarch besteden zodat Shirah geen kans zal krijgen om haar te manipuleren?'

'Ik denk daar over na. Maar wat staat daar van jouw kant tegenover?'

Alweer die vraag. Die zou niet eens in hem op moeten komen!

'Ik heb beloofd om je te bezoeken nadat ik met behulp van allen die voor het Goede strijden Shirah en haar hordes heb verslagen, maar alleen als je mij met je Energie steunt. Je kunt dat doen door onmiddellijk de mastodonten te beschermen.'

'Eh, ik zal me daarop beraden', klonk het aarzelend. 'Maar waarom kom je niet naar mijn ijspaleis zodat we alles nog eens kunnen bespreken?'

In geen honderd jaar, dacht Leila. Zijn antwoord frustreerde haar en ze besloot om actie te ondernemen, zelfs al zou zij zich daarbij de woede van Borsos op de hals halen en er een vijand bij krijgen. Maar misschien was hij dat al.

‘Borsos, je antwoord is een god onwaardig’, zei ze scherp. ‘Ik zal mijn maatregelen moeten nemen om de kudde te beschermen.’ Direct daarop sloot ze zich voor hem af en richtte haar aandacht uitsluitend op de geest van de matriarch. Het dier schudde onwillig met haar kop, maar Leila viel onverbiddelijk de vreemde grauwe slierten met haar positieve Energie aan. De goudkleurige glans die ze eerder in de hersenen van de koe had gezien, keerde terug. Ze wilde de geest van de matriarch tegen de invloed van de God van het Noorden afsluiten, maar had niet echt een idee hoe ze dat moest doen. Ze schudde haar hoofd en besloot daar nog eens over na te denken. De matriarch draaide zich om en trompetterde. Leila schrok en keek naar Rhie.

‘De matriarch is blij’, zei hij. ‘Zij was een paar dagen onrustig en at minder dan de andere mastodonten, maar de manier waarop ze trompetterde, geeft aan dat ze zich goed voelt. Als je goed luistert, kun je het verschil horen.’

‘Rhie, daar ben ik blij om. Ik kom binnenkort bij je terug, maar moet eerst ergens over nadenken. Ik stel het op prijs als je naar me toekomt als de matriarch zich vreemd gaat gedragen.’

‘Dat zal ik doen’, zei Rhie ernstig. ‘Kijk, ze voedt zich weer. Dat is de eerste keer vandaag. Dank je wel dat je haar een goed gevoel hebt gegeven.’

‘Marin, kan ik je even spreken?’ vroeg Orvan die naar zijn kamer was gegaan waar hij hem op zijn bed vond. De Sandakar had zich na zijn aankomst op de Grote Vlakte met niemand bemoeid en kwam nauwelijks buiten.

Marin kwam ongeïnteresseerd overeind en wees Orvan op een stoel. ‘Wat wil je met me bespreken?’

Orvan had er lang over nagedacht of het raadzaam was om met Marin het onderwerp Camila aan te roeren. Hij had hem veel eerder kunnen zeggen dat zijn verloofde uiteindelijk door toedoen van Tilsam was gered en door Jantha met de tweede groep bevrijde vrouwen naar het Warme Land was gestuurd, maar hij had gearzeld. Hoe zou een man die wist dat zijn partner wekenlang iedere nacht werd verkracht reageren als hem werd verteld dat zij was ontsnapt? Zou hij haar weer in zijn armen willen sluiten of zou zijn walging de overhand krijgen? Of zou hij alleen naar het zuiden gaan, wat een zekere dood zou betekenen?

Orvan zuchtte eens diep en vroeg: ‘Denk je nog wel eens aan Camila?’

De kapitein fronste zijn wenkbrauwen en snauwde: ‘Wat gaat jou dat aan?’

‘Ik heb nieuws over haar.’

‘Nieuws? Hoe bedoel je?’

‘Ik heb je verteld dat ik een tijdje met de Mordelkapitein Jantha ben opgetrokken. Wij hebben Khahars logistiek detachement zoveel mogelijk verliezen toegebracht door vrouwen uit het bordeel te bevrijden en zijn wijnvoorraad te vernietigen. Bij een tweede aanval is Camila ook ontsnapt.’ Orvan zweeg om de reactie van man voor hem te peilen.

Marin was bij zijn woorden lijkbleek geworden. ‘Camila? Ontsnapt? Waar is zij nu?’ Plotseling bracht hij zijn handen voor zijn gezicht. De tranen zochten zich door zijn vingers een weg naar beneden terwijl hij geluidloos huilde.

Orvan liet hem begaan. Het moeilijkste deel van het verhaal moest nog komen.

‘Weet je dat zeker? Ik bedoel, heb je haar met eigen ogen gezien?’ vroeg Marin nadat hij weer rustig was geworden.

‘Ja, ik heb met haar gesproken. Zij is veilig in het Warme Land aangekomen waar ik haar kort heb gezien. Zij probeert haar leven weer op te pakken.’

‘Waarom heb je me dat niet eerder verteld?’

‘Omdat ik niet wist wat je reactie zou zijn. Misschien had je meteen rechtsomkeert gemaakt en geprobeerd het Warme Land alleen te bereiken. Dat was een zekere dood geworden.’

Het werd stil. Het was Orvan duidelijk dat de Sandakar het nieuws nauwelijks kon bevatten.

‘Hoe zag ze eruit?’ vroeg Marin zacht.

Orvan had al besloten om er geen doekjes om te winden. ‘Slecht toen Tilsam haar had gered, maar stukken beter toen ik haar in het Warme Land tegenkwam. Ze heeft me gevraagd om jou niet te zeggen dat ze was gered en waar ze zich bevond. Vandaar mijn aarzeling om het je eerder te vertellen, maar nu kan ik voor mijn gevoel niet anders.’

‘Maar...’ Marin boog zijn hoofd en zuchtte. ‘Ze schaamt zich voor me. Ik heb er vaak aan gedacht hoe ik zou reageren als ik haar weer zou zien. Khahar heeft haar van mij afgenomen en mijn doel was om hem te doden, zoals ik het een rat doe. Dat was mijn levensdoel, niet het terugzien van Camila. Mijn doel om mij op de tiran te wreken zal door wat je me hebt verteld niet veranderen. Maar als ik de aanstaande gevechten overleef, ga ik naar het Warme Land. Ik hoop dat ze me weer in haar armen sluit en zal mijn best doen om met haar een nieuw bestaan op te bouwen. Baron, ik dank je met heel mijn hart wat je voor Camila hebt gedaan.’

‘Ik ben blij dat je haar nog niet bent vergeten en opnieuw in je hart hebt gesloten. Ik wil je ook nog iets anders voorstellen. Leila, de Hogepriesteres, loopt gevaar. Het is mij ter ore gekomen dat er een persoon in het kamp rond kan

lopen die van plan is haar te vermoorden. In mijn vroegere functie heb ik met veel moordenaars te maken gehad. Ik kan mij redelijk in hun huid verplaatsen, maar heb hulp nodig om haar te beschermen. Ik heb daarbij aan jou gedacht.'

'Zeg me wat je wilt dat ik doe. Ik zal er alles aan doen om de jonge vrouw te beschermen.'

'Dank je voor je vertrouwen. Ik zal voor het duister valt naar je toe komen en mijn plannen met je bespreken.'

'Ik dank je, baron. Ik ben jou en Tilsam heel veel verschuldigd. Je kunt dag en nacht op mij rekenen.' Marin stond op, stak zijn hand uit en boog kort. Orvan drukte de uitgestoken hand. Het gesprek was beter gegaan dan hij voor mogelijk had gehouden.

'Orvan, ik ben hier op Leila's verzoek om haar te ontmoeten. Jullie hebben veel te bespreken en ik raad je aan om haar open en eerlijk tegemoet te treden. Zij zal je dingen voorstellen die je niet zult begrijpen, maar twijfel nooit aan haar intentie. Haar probleem is Energie. Dalarna, Narija en ik zijn ervan overtuigd dat jij haar daarbij kunt helpen, zei Esmi.

Orvan, die zojuist een rondje met Brutus had gelopen, keek Esmi onthutst aan. 'Maar ik heb geen...'

'Stel nu verder geen vragen. Ga naar je paard en laat de hond hier. Ik zal je naar een grot leiden waar je haar zult ontmoeten. Zij zal je uitleggen waarom zij voor die plaats heeft gekozen. De plaats zal door een aantal Gnomen onder leiding van Sal worden beveiligd. Kom.'

'Een grot?'

'Orvan, er is weinig tijd. Stel verder geen vragen; Leila zal je alles uitleggen.'

Zenuwachtig stond hij op en stak de werpmessen in zijn riem en de lange dolk in een schede die hij op zijn rechterbovenbeen knoopte. Het hart klopte hem als een waanzinnige in de keel. Nadat Esmi hem eerder had verteld wat Leila voor hem voelde, had hij geen nacht meer goed geslapen. Daarnaast maakte hij zich zorgen over haar veiligheid. Hij was met Marin naar het huis gegaan waar zij zich bevond en zij hadden de omgeving uitgebreid bestudeerd. Het probleem was dat ze geen idee hadden wie Leila naar het leven stond. Een Gnoom leek hun uitgesloten; alles draaide bij hen om hun eer en als er een van hen de gastvrijheid van de Hoge Afgevaardigde Dar-Y-Gor schond, was hij ten dode opgeschreven. Maar wie dan?

'Waar gaan we heen?' Hij beseftte dat Esmi hem dat al had gezegd. Zijn zenuwen speelden hem parten.

'Rijd achter mij aan.'